

FØR JORDPÅKASTELSEN

Å leva, det er å elska. Det beste di sjel fekk nå;
Å leva, det er i arbeid. Mot rikare mål å trå.

Å leva, det er i livet. Å finna det største verd;
Å leva, det er å vinna. Til sanning i all si ferd.

ETTER JORDPÅKASTELSEN

Å leva, det er å leggja. All urett og lygn i grav;
Å leva, det er som havet. Å spegla Guds himmel av.

Takk for all vennlig deltagelse.
Du er velkommen til
minnesamvær
i Nathanielsen selskapslokale.
Familien

*Prest: Henriette Steen
Solist: Alv Johan Nathanielsen*

Torstein Dale

* 23 - 4 - 1941 † 4 - 4 - 2024

Harstad kirke
onsdag 17. april 2024

UT MOT HAVET AV EDVARD FLIFLET BRÆIN

SÅ LENGE SKUTA KAN GÅ

ÅPNINGSSALME:

Alltid freidig når du går veier Gud tør kjenne,
selv om du til målet når først ved verdens ende!

Aldri redd for mørkets makt! Stjernene vil lyse;
med et Fadervår i pakt skal du aldri gyse.

Kjemp for alt hva du har kjært, dø om så det gjelder!
Da er livet ei så svært, døden ikke heller.

GJE MEG HANDA DI, VEN

SALME FØR TALEN

O bli hos meg! Nå er det aftentid,
Og mørket stiger - dvel, o Herre blid!
Når annen hjelp blir støv og duger ei,
Du, hjelpeløses hjelper, bli hos meg!

Snart svinner livets dag, det kvelder fort,
Og jordens lys alt mørkner og går bort,
Forandrings skygge følger tro min vei -
O du som ei forandres, bli hos meg!

O la meg se ditt kors i dødens gys,
Driv mørket bort og vær meg livets lys!
Da skinner morgenrøden på min vei.
I liv og død, o Herre, bli hos meg!

SALME ETTER TALEN

Blott en dag, ett ögonblick i sänder,
vilken tröst vad än som kommer på!

Allt ju vilar i min Faders händer,
skulle jag, som barn, vel ängslas då?
Han som bär för mig en faders hjärta,
giver ju åt varje nyfödd dag
dess beskärda del av fröjd och smärta,
möda, vila och behag.

Självt han er mig alla dagar nära,
för var särskild tid med särskild nåd.
Varje dags bekymmer vill han bära,
han som heter både Kraft och Råd.

Att sin dyra egendom bevara,
denna omsorg har han lagt på sig.
"Som din dag, så skall din kraft ock vara,"
detta löfte gav han mig.

Hjälpt mig då att vila tryggt och stilla
blott vid dina löften, Herre kär,
ej min tro och ej den tröst förspilla,
som i ordet mig förvarad är.
Hjälpt mig, Herre, att vad helst mig händer,
taga ur din trogna fadershand
blott en dag, ett ögonblick i sänder,
tills jag nått det goda land.

AIR AV BACH